

IN MEMORIAM

IRENA TATARCZUK-GLINIAŃSKA
(27 VIII 1920 - 5 VIII 1983)

Dnia 5 sierpnia 1983 r. zmarła w Warszawie mgr Irena Tatarczuk-Gliniańska, długoletni redaktor Państwowego Wydawnictwa Naukowego, najpierw w redakcji historii, następnie w redakcji warsawianistycznej tego wydawnictwa. Opracowywała ona do druku wiele cennych dzieł naukowych, w tym również wiele prac Instytutu Historii PAN.

Urodzona 27 sierpnia 1920 r. w Warszawie uczęszczała tu do szkoły powszechnej i średniej, uzyskując maturę w 1938 r. W okresie okupacji uczestniczyła czynnie w ruchu oporu w szeregach Armii Krajowej. Brała udział w powstaniu warszawskim 1944 r. W latach 1946-1952 studiowała historię w Uniwersytecie Warszawskim. Napisała pracę magisterską pt. „Polityka handlowa Polski na przełomie XVI/XVII w. w świetle konstytucji sejmowych”. Uczestniczyła w seminarium magisterskim prof. dra Stanisława Arnolda. W 1953 r. rozpoczęła pracę w Państwowym Wydawnictwie Naukowym, wiążąc się z redakcją historii, by po kilkunastu latach przejść do redakcji warsawianów. Przygotowała do druku około 100 książek, a wśród nich *Historię Polski* IH PAN, *Roczniki Długosza* (pierwsze 4 części) Czesława Madajczyka dwutomową *Politykę III Rzeszy w okupowanej Polsce*, prowadziła serię wydawniczą poświęconą zabytkom Warszawy, oraz wydawnictwa seryjne „Warszawa lat wojny i okupacji” i „Warszawa stolica Polski Ludowej”. Nadto była redaktorem syntez historii Warszawy pióra Stefana Kieniewicza i wspólnego opracowania M. M. Drozdowskiego i A. Zahorskiego, wielu monografii, a wśród nich T. Strzembosza, *Oddziały szturmowe konspiracyjnej Warszawy*. Opracowywała też do druku prace m. in. Stanisława Lorentza, Tadeusza Jaroszewskiego, Aleksandry Tymienieckiej, Marka i Ireny Kwiatkowskich, Janiny Kaźmierskiej, Eryka Lipińskiego. Była pracownikiem Wydawnictwa całkowicie oddanym swej pracy, którą wykonywała dokładnie i rzetelnie, uczestniczyła w rozlicznych dyskusjach, w tym również w zebraniach w IH PAN, wiele książek inspirowała, dla licznych autorów była kompetentnym pomocnikiem i doradcą. Jej mały pokój w PWN, na Placu Zamkowym w Warszawie, był miejscem spotkań autorów i recenzentów, ich żarliwych dyskusji i narad. Zastanawiano się przeważnie, jak tę czy inną książkę ulepszyć, jakie dać ilustracje, które uwagi recenzyjne uwzględnić, a które odrzucić itp.

Zainteresowania intelektualne Pani Redaktor były rozległe, a cierpliwość i takt ułatwiały jej współpracę z autorami. Warszawskie mieszkanie państwa Gliniańskich oraz ich podstółeczny domek letniskowy stały otworem dla ludzi nauki, którzy dyskutowali tu różne problemy i niejako prywatnie kontynuowali omawianie spraw, rozpoczęte w godzinach przedpołudniowych w redakcjach PWN. Nieraz gospodarze opowiadali o swych ciekawych podróżach, których odbyli wiele.

Inspiracji Pani Ireny zawdzięcza niżej podpisany opracowanie *Kroniki Warszawy 1918-1939*, której nie zdążyła zobaczyć w druku. Odszedł od nas wysoko-kwalifikowany i ofiarny pracownik kultury, zasłużony dla prac wydawniczych z zakresu historii Polski i historii Warszawy. Pozostajemy niepocieszeni. Cześć Jej pamięci.

Tadeusz Jędruszczak
(Warszawa)